

Človek niekedy robí príliš veľa hlúpostí, až sa nakoniec ľahúčko utopí v množstve následkov svojich hlúpych skutkov a závislosť od hlúposti ho nakoniec pohltí. Ak sa však zastaví pred tými najväčšími hlúposťami a spamätá, môže sa opäť vynoriť na slobodu. Tak to bolo aj s Koľom, ktorý začal piť alkohol už ako 14 ročný a veľmi rýchlo sa vypracoval na vrchol. Stal sa vo svojich 15-16-tich rokoch už naozajstným alkoholikom. Čo ho nakoniec zachránilo?

Už ako mladučký Koľka všetko, čo zarobil prepil a ešte aj okrádal svojich rodičov, u ktorých žil. Oni sami mu pohrozili: „Takto to ďalej nejde! Buď sa zastavíš v pití a pôjdeš sa liečiť z alkoholizmu, alebo si kop svoj vlastný hrob ale mimo nášho domu!“ Rozhodol sa, že už nebude piť a aj to dokázal – nepil tuším dva či tri dni? No ako to býva u silných alkoholikov, prišla na neho biela horúčka a v nej uvidel najprv diabla, ako ho naháňajú po celom dome, a potom anjelov. No boli to veľmi zvláštni anjeli – stáli dolu pod oknom – v bielom a mávali na Koľku kričiac zdola: „Skoč! A my Ťa zachytíme. Neboj sa!“ No samozrejme nikto ho dolu nechytal. Hlupák – uveril a skočil – tuším z druhého poschodia svojho domu. Ako však skočil, rozpláštil sa na zemi. Zobrali ho do nemocnice a operovali – poškodenie stavcov chrbtice. Potom niekoľko mesiacov ležal v nemocnici ale nakoniec sa z toho dostal. Samozrejme mu bolo dlho, tak aj napriek zákazu svojich lekárov začal dvíhať ťažké veci, pracovať a behať hore dolu. Cítil, že ho to tam bolí, nuž ale stále ležať bola nuda. Asi sa to tak dobre nezahojilo, lebo doteraz ho to pobolieva, a si sa to tak dobre nezahojilo, lebo doteraz ho to pobolieva, a často ho bolí strašne hlava.

Nuž a čo si myslíte? Poučil sa z toho, čo sa mu stalo? Ani trochu – prišla prvá, druhá príležitosť s kamarátmi a začal znova piť. A ešte horšie ako pred tým. A tak ho rodičia z domu jednoducho vyhnali, už to nemohli ďalej znášať. Samozrejme sa potľkal kde sa dalo – kde inde, ako u bezdomovcov. Leto sa ako tak prežiť dá ale zima, keď je vonku -35 -40 to už nie je zábava. A tak hľadal nejakú možnosť, ako tú zimu prežiť. Počul od ostatných bezdomovcov o centrách po

Napísal Balek Robert
Streda, 22 August 2012 12:14

celom Rusku pod názvom „Preobraženie“ (čo znamená „Premena“), kde sa oficiálne pomáha závislým na alkohole a drogách z tejto závislosti vyliečiť a okrem toho máš aj strechu nad hlavou, aj čo jesť. Nuž dobrý nápad na zimu. A tak sa milý Koľa pobral do jedného z takých centier.

Pravda bola, že tu akási snaha o vyliečenie zo závislosti bola, no systémom neustálej práce, a to práce bez nároku na výplatu. Pracuješ, pracuješ, pracuješ... Kdekoľvek na stavbách, čosi prenášať, čosi čistiť, nosiť... No a všetky zarobené peniaze odovzdávaš centru, veď z čohosi ťa musia živiť, šatiť a podobne... To, že pracovali za normálnu mzdu a mohli kráľovsky jesť, no jedli len akúsi riedku polievku s jedným dvoma zemiakmi, to už nikoho nezaujímalo. Ako sa neskôr Koľa dozvedel, všetky peniaze okrem pár percent, ktoré ostávali centru, putovali do centra tejto organizácie – k hlave celého „Preabraženia“ – bývalému alkoholikovi a narkomanovi, ktorý vo väzení sedel dlhé roky. Keď vyšiel z väzenia, prišiel mu na myseľ taký nápad – bezdomovcov je veľa po celom Rusku, tak prečo pre nich nevytvoriť centrá, v ktorých by pracovali a tak sa akože uzdravovali. Ešte im tam prečítať každý deň zopár slov zo Sv. Písma a tým sa akosi prikryť, že sme aj náboženská organizácia akože pravoslávna. No a pravidlo odovzdávať všetky peniaze centru bude vyzeráť veľmi logicky, veď centrá musia z niečoho žiť.

Čo už však tento hlavný robil s tými všetkými peniazmi zo všetkých centier nikto nevedel, ale asi nie moc dobré veci, keď ho pred pár mesiacmi zavreli do väzenia. Asi neplatil z takýchto získaných peňazí nijaké dane, kto vie. No organizáciu iba premenovali a funguje ďalej – nuž asi sa nejako dohodli, veď peniažky sa sypú výhodne. Lacná alebo dokonca bezplatná pracovná sila – bezdomovci, no čo už oni majú len na výber, ak nechceš zamrznúť, nech sa páči, pracuj. A tak z „pomoci pre bezdomovcov“ sa vykľul prekrásny systém, ako vytíct' z ľudí peniaze a ešte aj dobrovoľne. Jednoducho urobiť z ľudí novodobých otrokov.

Koľa tak pracoval a pracoval a pracoval. A peniaze odovzdával a odovzdával... Niekedy si pár peňazí nechal, veď nevedeli, koľko zarobil. No počas práce ako to už býva po celom Rusku a nielen v Rusku, sa nájde vždy nejaká príležitosť, ako si vypiť. A tak sa raz opili, no nejako si to nikto nevšimol, druhý krát a na tretí to už prasklo. Riešenie – veľmi jednoduché a efektívne – neposlali bezdomovcov späť na ulicu ako za trest. Oni každého z previnilcov odoslali do iného centra v Rusku a tak „vyriešili“ problém s pitím. No ale problém stále pretrvával, lebo sa neriešil zvnútra človeka nijako. A tak na novom mieste sa znova postupne našli kamaráti a s nimi sa znova začalo piť, dokonca aj s niektorými z pracovníkov centra sa také niečo podarilo. Koľa povedal, že najviac vydržal nepiť mesiac či dva, no často to bolo niekoľko týždňov a znova sa rozpil. Prečo také riešenie s rozdelením vinníkov do nových centier? Nemôžu predsa stratiť výhodnú pracovnú silu – poslať ich preč z centra na ulicu by znamenalo stratiť zdroj príjmov. A to teda nieee... Nuž tak sa veci majú s pomocou závislým a bezdomovcom...

Podobnú skúsenosť mali mnohí ďalší bezdomovci u Sestier Matky Terezy, myslím, že každý jeden prešiel takýmto centrom a vie, aký systém tam vládne. A rovnako ako oni aj Koľa po niekoľkých rokoch takýchto „nenútených“ prác z centra nadobro utiekol. Nebolo to jednoduché, lebo oni ťa tak ľahko nepustia, keď si zdravý a môžeš pracovať. No Koľovi sa to podarilo. Uvedomil si, že takto nemôže prežiť celý svoj život a nikam sa nedopracovať, akurát pracovať niekomu do vrečka a celý život ješť riedku polievocku...

Nakoniec mu niekto medzi bezdomovcami poradil ísť ku Sestrám Matky Terezy, že tam je úplne iný systém a niektorí sa naozaj zo závislosti na alkohole a drogách vďaka nim aj dostali. A tak milý Koľa prišiel ku sestram. Stretli sme sa prvý krát na sv. omši v nedeľu – hoci má už 25 vyzerá stále ako malý chlapček. U Sestier sa mu darí nepiť už štvrtý mesiac. Hovorí, že to tiež nechápe, no nechce sa mu piť. Cíti, že ho sestry majú radi, je tam prijatý a akosi zvnútra z duše cíti, že netreba, že ani nechce... Tak vás prosím o modlitby, aby mal Koľa aj naďalej silu bojovať s alkoholom. Hlavne aby stále viac a viac cítil, že Boh ho miluje, že ho miluje cez ľudí okolo. Nech sa takých ľudí nájde veľa. Ved' práve kúsok lásky od druhého človeka – pravej nefalšovanej, môže dať každému akokoľvek závislému dostatok sily stáť proti každej závislosti a začať svoju večnú závislosť na Láske – Bohu.

P. Robert Balek SVD